

EDITORIAL

Optimističtí ekonomové očekávají tento rok velmi mírné oživení české ekonomiky. Podle analýzy konkurenceschopnosti, kterou vypracovalo Ministerstvo průmyslu a obchodu, zpomaluje rozvoj české ekonomiky mj. neefektivní státní úřady. Silnou stránkou je naopak kvalitní věda a výzkum a dále stabilní hospodářské prostředí.

Pravda je, že již tři roky trvá poměrně nepříjemná ekonomická recese, která se však při své depresi propadla o něco hlouběji, než je běžné, a přerostla v mimořádně silnou a globální ekonomickou krizi. Její důsledky pocítují snad všichni na celém světě, Česko nevyjímaje. Věci najednou přestaly jaksi jít samy od sebe a na povrch vyplavaly mnohé nešvary a nedokonalosti ve státní i soukromé sféře. V takovémto tvrdém období není snadné obstát – konkurence se přiostrhuje, trh se zbavuje slabých a váhavých. Není zde místo pro pasivitu. Výhodu má ten, kdo stavěl na pevných základech.

Jak se v těchto dobách daří českým elektrotechnikům, kteří jakožto osoby samostatně výdělečně činné (OSVČ) se snaží obstát na trhu elektrotechnických služeb? Typický český elektrotechnik je v evropském kontextu odborník na velmi dobré odborné úrovni, je přirozeně zvědavý, snaží se neustále zdokonalovat své dovednosti a vědomosti, sleduje trendy techniky, navštěvuje odborné semináře, vnímá legislativní změny a novinky konzultuje s kolegy. Má také schopnost přizpůsobovat se, což je v současné dynamické době určitě výhodou. Nemůže sice konkurovat velkým firmám, které disponují obrovským zázemím, ale může flexibilně nabízet to, co velké firmy nenabízejí, neumí nebo se jim to nevyplatí. Předpokladem jeho úspěchu je jeho vlastní aktivita, ale také podpora ze strany cechů – a tady je obvykle „kámen úrazu“.

Kontinuita a tradice cechovních organizací byla u nás na dlouhou dobu (téměř půl století) přerušena. Za tuto dobu se mnohé změnilo, změnila se mentalita lidí, změnilo se prostředí, technika i legislativa. Zřejmé si již nikdo přesně nepamatuje, jak taková dobře zavedená cechovní organizace fungovala, co všechno zastřešovala a jak vytvářela pozitivní podmínky pro úspěšné podnikání svých členů. Po roce 1989 u nás vznikaly profesní organizace – cechy poměrně živelně a nejednotně. V současné době často mezi nimi citelně vážně komunikace a celkově působí rozříznutě a nefunkčně. To, co zde chybí, je silná osobnost – sjednocující síla, která by dokázala tyto cechy přivést pod jednu společnou střechu, dát jim jasný společný cíl a jasnou společnou koncepci. Byla by také skutečnou nadregionální a funkční základnou pro své členy, garantem kvality a důvěryhodnosti jak směrem k veřejnosti, tak směrem ke státním institucím. Měla by dostatečnou kompetentnost vstupovat v jedné či přímo s ministerstvy a jinými státními orgány, které by ji musely respektovat v těchto jednáních jako suverénního partnera a brát vážně její návrhy a připomínky v legislativní oblasti. Bez zastřešující národní solidní a jednotné cechovní základny bude OSVČ i nadále vystavena syrovému prostředí silných nadnárodních firem a v lepším případě bude jen přežívat, ale rozhodně ne vzkvétat, což by měl být primární zájem kvalitního elektrotechnického cechu. Aby se OSVČ vyhnula riziku profesní smrti (úpadku) a nemusela rozšiřovat rostoucí řady nezaměstnaných, bude i nadále dělat profesní kompromisy a riskovat svou dobrou pověst. Cechy nemohou bez svých členů existovat, což však neplatí naopak. Dařit se může oběma – cechům i členům, a to i v době hospodářské krize. Cechy však musí najít společnou řeč, ustoupit od svých sobeckých regionálních zájmů a sjednotit se pod jednu společnou, silnou a nadregionální organizaci, která bude mít důvěru všech – svých členů, svých regionálních zástupců, široké veřejnosti i státních institucí. Do té doby si však budou muset elektrikáři, stejně jako dosud, poradit více méně opět sami. Jejich touha po váženém cechu, kde by nacházeli útočiště, podporu i pocit hrdosti, že sem mohou patřit, však zatím spíše připomíná jednu známou písničku: „Kde cech můj, kde cech můj...“

Ideální to asi nebude nikdy. Mělo by však být v zájmu všech zainteresovaných stran, aby se k tomuto ideálu maximálně přiblížily. Takováto silná cechovní spojení – bratrstva – fungují ve většině vyspělých zemí světa a chrání své členy – bratry, a tím i sebe sama, před dopady ekonomických krizí i před jinými nepříznivými profesního osudu.

Ing. Josef Košťál
šéfredaktor
josef.kostal@fccgroup.cz

Právě vychází!

Kompletní obsah ročníku 2010 časopisů Automa, Elektro a Světlo na CD

96,-

Objednávka na adrese:
FCC Public s. r. o.
Pod Vodárenskou věží 4
Praha 8, 182 08
nebo na
www.odbornecasopisy.cz